

Sygn. akt II Ca 317/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 5 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chmura
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski – spr. SR del. Tomasz Błoński
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa H. C. , L. C. , I. R.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 24 lutego 2017r. sygn. akt I C 2158/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A w W. na rzecz powodów H. C., L. C. i I. R. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Janusz Roszewski SSO Jacek Chmura SSR del. Tomasz Błoński

Sygnatura akt II Ca 317/17

UZASADNIENIE

Powodowie H. C., L. C. i I. R. wnieśli pozwy przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. każdy z nich domagając się zasądzenia od pozwanego odpowiednich sum zadośćuczynienia za śmierć ich wnuczki N. R..

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 22 lutego 2017 roku tytułem zadośćuczynienia zasądził od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwotę 22.500 zł wraz

z ustawowymi odsetkami od dnia 17 października 2014r.; oddalił powództwa w pozostałym zakresie oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł pozwany Towarzystwo (...) i (...) S.A. w W. zaskarżając wyrok w części a mianowicie ponad kwoty 7.500 zł zasądzonego zadośćuczynienia na rzecz każdego z powodów (pkt. I,II i III wyroku) oraz rozstrzygnięcie o kosztach, tj. pkt IV,V i VI wyroku w całości.

Wyrokowi temu apelujący zarzucił naruszenie prawa materialnego przepisu art. 446 §4 k.c. poprzez błędne jego zastosowanie i uznanie, że w okolicznościach sprawy kwoty po 30.000 zł dla powodów stanowią sumę odpowiedniego zadośćuczynienia.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództw w zakresie zadośćuczynienia na rzecz każdego powodów ponad kwotę 7500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17 października 2014 r., i stosunkowe rozdzielenie kosztów postępowania przed sądem I instancji oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, powodowie wnieśli o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Nietrafny jest zarzut pozwanego naruszenia prawa materialnego przez błędne zastosowanie art. 446 §4 k.c. Argumenty, które zostały przytoczone przez apelującego w ramach drugiej podstaw nie zasługują na aprobatę.

Wymaga przede wszystkim podkreślenia, że możliwość korygowania przez sąd drugiej instancji wysokości zasądzonego zadośćuczynienia jest uzasadniona tylko wówczas, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy jest ono niewspółmiernie nieodpowiednio rażąco wygórowane lub rażąco niskie (por. wyrok SN z dnia 7 stycznia 2000 r., II CKN 651/98 oraz M. Wałachowska , Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, Toruń, 2007, s.131)..

W literaturze zwraca się też uwagę, że na rozmiar krzywdy mają przede wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego z zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem tego odejścia (np. nerwicy, depresji), roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą, stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy, wiek pokrzywdzonego. Trudno jest wycenić tę krzywdę. W każdym razie każdy przypadek powinien być indywidualizowany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy. Wprowadzenie do przepisu klauzuli "odpowiedniej sumy" pozostawia sądowi orzekającemu margines uznaniowości, co do wysokości zasądzanej kwoty. Jest on dodatkowo wzmocniony fakultatywnym ("może") charakterem tego przyznania, co wskazuje na konstrukcję należnego zadośćuczynienia dopiero po przekroczeniu pewnego poziomu krzywdy (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1974 r., OSPiKA 1975, nr 7, poz. 171). Swoboda ta, zwana prawem sędziowskim, nie oznacza dowolności, gdyż przyznanie odpowiedniej sumy tytułem kompensacji krzywdy, jak i jej odmowa, muszą być osadzone w stanie faktycznym sprawy i jeżeli jest sporządzane uzasadnienie powinny okoliczności te znaleźć obiektywny wyraz

w motywach wyroku. Pomimo niemożności ścisłego ustalenia wysokości uszczerbku należy opierać rozstrzygnięcie na kryteriach zobiektywizowanych, a nie kierować się wyłącznie subiektywnymi odczuciami poszkodowanego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011r., III CSK 279/10)

Określenie wysokości konkretnego świadczenia pieniężnego należy zatem do sądu, który w tym zakresie winien uwzględnić wszystkie okoliczności danej sprawy, czego sąd pierwszej instancji dopełnił dokonując oceny roszczeń powodów. Należy podkreślić, że sam fakt powstania krzywdy w związku ze śmiercią wnuczki dla każdego z powodów jest niewątpliwy. Cierpienie w takiej sytuacji wywołało u powodów poczucie krzywdy moralnej związanej z samym faktem nagłego i nieodwracalnego zerwania więzi rodzinnej. Już tylko z tej przyczyny każdemu z nich należne jest zadośćuczynienie pieniężne. Uwzględniając rodzaj cierpienia, wywołany charakterem istniejącej więzi rodzinnej między dziadkami a ich wnuczką, która miała charakter bardzo emocjonalny oraz okolicznościami jej śmierci, rozmiar doznanej przez powodów krzywdy wyznaczony takimi czynnikami jak ból, żaloba, poczucie straty, a z drugiej zaś strony tendencje występujące w orzecznictwie w porównywalnych przypadkach, należy uznać, że odpowiednimi sumami tytułem zadośćuczynienia pieniężnego dla każdego z dziadków zmarłej są kwoty po 30.000 złotych. W ocenie Sądu Okręgowego sumy te winny wynagrodzić doznane przez powodów cierpienia za doznana krzywd i ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć.

Już wobec powyższego apelacja pozwanego podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie m.in. art. 98 §1 i art. 108§1 k.p.c.

SSO Janusz Roszewski SSO Jacek Chmura SSR del. Tomasz Błoński